

Prima instanță: Judecătoria Soroca
Judecător: D. Gherman
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: T. Duca, E. Grumeza, S. Procopciuc

Dosarul nr. 2ra-229/17

ÎNCHEIERE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Borodin Tatiana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Borodin Tatiana împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice „Centrul de Sănătate Soroca” privind anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de IMSP „Centrul de Sănătate Soroca”, a fost casată integral hotărârea Judecătoriei Soroca din 31 mai 2016 și emisă hotărâre nouă,

c o n s t a t ă

La 18 mai 2016, Borodin Tatiana, prin intermediul avocatului Felișcan Victor (mandat nr. 0918988) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva IMSP „Centrul de Sănătate Soroca” privind anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă nr. 35-p din 21.03.2016, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin ordinul nr. 35-p din 21.03.2016 „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă”, șeful IMSP „Centrul de Sănătate Soroca” a ordonat: „încetează contractul individual de muncă, încheiat cu d-na Borodin Tatiana Valeriu, contabil șef pe 1.0 salariu CS Soroca, cu începere de la 31 martie 2016, în conformitate cu art. 82 alin. 1) lit. f) Codul Muncii al RM, expirarea termenului contractului individual de muncă pe durată determinată”.

Menționează reclamanta că, ordinul menționat este ilegal, emis în contradicție cu prevederile art. 64 alin. 1) și 2) Codul Muncii, întrucât angajatorul

nu a negociat în mod valabil cu salariatul durata limitată a contractului individual de muncă care să expire la 30 martie 2016.

Mai mult, menționează că, ordinul respectiv a fost adus la cunoștință reclamantei abia la data de 22.04.2016, în pofida faptului că a fost emis la data de 21.03.2016, prin ce se dovedește acceptarea salariatului la locul de muncă și prelungirea raporturilor de muncă, în ordinea art. 58 alin. 3) Codul muncii.

Indică reclamanta că, a activat în cadrul unității timp de 16 ani și angajatorul a avut intenția de a scăpa de un angajat care nu-i convine personal.

Referitor la pretenția de încasare a salariului mediu pentru întreaga perioada de absență de la locul de muncă, invocă reclamanta că, potrivit art. 90 alin. 1) Codul muncii „în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia”, iar potrivit alin. 2 lit. a) art. 90 Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în, plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă.

Cît privește cerința de încasare a prejudiciului moral în sumă de 14 400 lei pentru concedierea ilegală, echivalentul la 3 salarii lunare, invocă reclamanta că, potrivit art. 90 alin. 2) lit. c) Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Menționează reclamanta că, cerința corespunde prevederilor art. 90 alin. 3) Codul Muncii „mărimea prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului”.

Astfel că, suma de 14400 lei reprezintă echivalentul a 3 salarii lunare, care în opinia reclamantei va constitui o despăgubire echitabilă acordată salariatului pentru gravitatea acțiunilor comise de angajator care în mod abuziv, unilateral a încetat raporturile de muncă.

În cazul respectiv, reclamanta relevă că, angajatorul a lipsit-o de dreptul de a-și continua munca în unitate într-o funcție bine meritată, funcție în care a activat mai mult timp fără abateri de la disciplina în muncă, ceea ce a provocat o profundă nedumerire, suferință afectivă, or salariul primit reprezintă unica sursă de venit pentru salariatul Borodin Tatiana și care crește și educă de una singură fiica Prisacaru Valeria născută la 15.04.1998, care este studentă la Colegiul de Informatică din Chișinău, avînd nevoie de surse considerabile pentru instruire și întreținere și respectiv a suportat și suferă pînă în prezent profunde frustrări legate de asigurarea copilului cu toate cele necesare întreținerii, instruirii.

Solicită reclamanta, anularea ordinului nr. 35-P din 21.03.2016 cu privire la încetarea contractului de muncă, restabilirea reclamantei la locul de muncă în funcția de contabil șef, încasarea de la pîrît în beneficiul reclamantului salariul mediu pentru întreaga absență forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral în sumă de 14400 lei concediere ilegală.

Prin hotărîrea Judecătoriei Soroca din 31 mai 2016:

-S-a admis parțial acțiunea;

-S-a anulat Ordinul 35-P din 21.03.2016 emis de șeful IMS „Centrul de Sănătate Soroca” prin care s-a încetat contractul individual de muncă încheiat cu Borodin Tatiana Valeriu, contabil șef cu începere de la 31.03.2016 în baza art. 82 alin. 1 lit. f) CM;

-S-a restabilit Borodin Tatiana Valeriu la locul de muncă, în funcția de contabil șef al IMSP „Centrul de Sănătate Soroca”;

-S-a încasat de la IMSP „Centrul de Sănătate Soroca” în folosul Tatianei Borodin salariul mediu pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, adică din 31.03.2016 până la 31.06.2016;

-S-a încasat de la IMSP „Centrul de Sănătate Soroca” în folosul Tatianei Borodin prejudiciul moral în sumă de 12 000 lei și cheltuielile de judecată pentru serviciul avocatului V. Felișcan în sumă de 5 000 lei;

-S-a încasat de la IMSP „Centrul de Sănătate Soroca” în folosul statului taxa de stat în mărime de 510 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2016, s-a admis apelul declarat de IMSP „Centrul de Sănătate Soroca”, s-a casat integral hotărârea Judecătorei Soroca din 31 mai 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care:

-S-a respins integral acțiunea formulată de Borodin Tatiana către IMSP „Centrul de Sănătate Soroca” privind anularea ordinului cu privire la încetarea contractului individual de muncă, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral;

-S-a încasat de la Borodin Tatiana în beneficiul IMSP „Centrul de Sănătate Soroca” cheltuieli de judecată în mărime de 5 000 lei.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 14 noiembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, Borodin Tatiana prin intermediul avocatului Felișcan Victor (mandat nr. 0918988) a declarat recurs, completându-l la 17 noiembrie 2016 și 29 decembrie 2016, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe. A solicitat recurenta încasarea cheltuielilor de asistență juridică suportate pentru reprezentarea intereselor în instanța de apel.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La 25 ianuarie 2017, IMSP „Centrul de Sănătate Soroca” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Borodin Tatiana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Borodin Tatiana ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Borodin Tatiana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță